

Conte de Sant Jordi

I si l'història fos diferent?. I si el drac fos bo, amable, i enamorat de la princesa?

Doncs aquesta es la història:

En un poble molt lluny hi vivia la princesa més bonica que mai ningú hi havia vist.

El seu pare, el rei més poderós del món, no la deixava sortir mai del gran palau.

Un dia d'estiu, molt calorós, es va escapar de palau i va passejar per el seu bonic país, va descobrir la pobresa que el seu poderós pare els tenia.

Va arribar a palau molt trista, i va estar pensant què podria fer per ajudar.

Durant uns dies no va sortir de palau i va anar rumiant què fer.

Després de molts dies va tornar a escapar-se. Molt trista per la situació. De tant caminar es va quedar adormida. La va despertar un gemec, un petó. Es va espantar molt a veure qui l'estava protegint. Un drac adorable. Un drac volador. El drac es va enamorar d'ella des del primer moment. Li va dir que era la persona més bonica que mai havia vist. Ella va tenir por i va voler escapar de les seves arpes, però va caure i es va donar un cop al cap. Es va quedar mig atordida i ell la va cuidar. La va intentar despertar. La va protegir. La va mimar.

El rei al veure que la seva princesa, la seva vida, no la trobaven va ordenar que l'anessin a buscar. El drac al veure tanta gent la va agafar i la va portar a la seva cova. Allà durant uns dies la va cuidar. La princesa quan es va despertar, va veure que el drac la va cuidar, com ningú mai ho havia fet, ni la seva pròpia família. Quan ja va trobar-se bé el drac la va portar a palau-

Durant molt de temps la venia a veure per les nits. Es van enamorar, com ningú mai es podria enamorar.

El rei va ordenar que la princesa es tenia de casar, que ja tenia l'edat. Va enviar invitacions als prínceps d'altres palaus, per decidir qui seria l'afortunat de poder casar-s'he amb la princesa més bonica mai vista.

Van arribar molts prínceps, tant la princesa com el drac estaven molt tristos per aquella situació, però sabien que ells mai podrien estar junts.

Es van anar presentant, d'un en un, el rei va optar, per un noi, ros, alt i molt ric, però el que no sabia era que el seu regne estava arruïnat. El que seria la millor opció per casar-se amb la princesa. Tant la princesa com el drac no els hi va agradar gens aquella opció. Van veure molta maldat amb aquell noi. Però no va poder negar-se.

El dia 23 d'abril era la data per el casament, però dies abans de l'enllaç, una pols va inundar tot el castell. Tot va quedar podrit, brut, fosc. La princesa va saber que el seu estimat va fer tot això. El rei va ordenar igualment el casament.

Va arribar el gran dia. Els dos enamorats estaven molt tristos. Era l'última nit que, durant molt de temps podrien passar junts.

I allà estava, el príncep poderós. Els va espiar, i en veure aquell amor, no ho va poder suportar i va agafar l'espasa i va començar a lluitar amb el drac.

La princesa a veure que mataria al seu estimat, es va posar davant i l'espasa va anar directe al seu cor. Allà va caure i allà van començar a sortir un munt de roses vermelles. Boniques com mai ningú havia vist.

Tot palau es va despertar, i en veure tot allò el rei va ordenar matar aquell drac.

Però que va passar?.

El drac era un poderós guerrer, una persona engarjolada a un passat maleït. Una venjança que sàpiga ningú el que havia passat, va salvar a la seva princesa, al seu amor.

Com?

Doncs en el moment de clavar l'espasa, ell tenia un poder, el poder que tota gent bondadosa, mai es podria morir. Totes aquelles roses la va protegir. El rei en veure allò, en veure la seva estimada filla, envoltada de la flor més bonica , la va anar a rescatar.

El príncep va veure l'oportunitat de poder matar al gran i poderós rei , però allà estava ell, l'estimat de la seva filla, el que la va cuidar, la va estimar, la va rodejar de la flor més bonica mai vista i allà es va acabar la maledicció. Allà el drac més bó, més meravellós,allà va aconseguir matar al maleït príncep, que només volia les terres i fer-se més poderós que el seu rei i allà, davant la seva estimada, davant del seu rei, allà mateix el va matar.

I de cop i volta una brisa, una olor, una llum, d'allà va sorgir el cavaller més meravellós, guapo que ningú mai havia vist. Aquella maledicció va desaparèixer en aquell mateix moment, per protegir sempre la seva estimada, la seva terra.

Aquell cavaller, anomenat Jordi, es va poder casar amb la seva estimada. I des de llavors, aquelles flors els van protegit, els va guiar amb el seu amor. I cada 23 d'abril, creix un rosa a palau per recordà tot el seu amor.

Miki_a09